VIDUS 2-3-1

ශ්‍රී ලංකාවේ විද්‍යාව

එස්. එන්. අර්සකුලරත්න

අණුජීව විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්ය, ශ්‍රී ලංකා විශ්ව විද්‍යාලය, පේරාදෙණිය මණ්ඩපය.

ලබන දශක කිහිපය ඇතුලත මෙරට සංවර්ධනය වැඩි වශයෙන් විද්‍යාව හා තාක්ෂණික විද්‍යාව මත රඳා පවතිනු ඇත. ''......තාක්ෂණය ප්‍රබල ජාතික සම්පතක් හා ආත්ම විශ්වාසයේ ප්‍රබල සාධකයක් වන බව ජාතිය විසින් වටහා ගත යුතුව ඇත.''[1] කෘෂිකාර්මික හා කාර්මික නිෂ්පාදනය වැඩිවීම හා එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් විදේශ වත්කම් ඉතිරිකර ගැනීම, කෘෂිකර්මය හා කර්මාන්ත ව්‍යාප්තියෙන් වැඩියෙන් රැකියා සැපයුම, ස්වාභාවික සම්පත් උපයෝගී කර ගැනීම, වඩා හොඳ සෞඛ්‍ය සේවා සැපයුම හා මිනිස්බල උපයෝගීතාව වැඩිකර ගැනීම, පරිසර සංරක්ෂණය හා පරිසර දූෂණය වලකාලීම ආදිය ආශ්‍රයෙන් ජාතික සංවර්ධන සැලැස්මේ කෘෂිකර්මය, කර්මාන්ත හා සෞඛ්‍ය සේවා සැපයුමෙහි කාර්ය භාරය පැහැදිලි උදහරණයක් වශයෙන් ගෙනහැර දැක්විය හැකිය.

''විද්‍යාවේ හා තාක්ෂණික සම්පත් ආයෝජනයෙන්, අධ්‍යාපනයෙහි හා අභ්‍යාසයෙහි සම්පත් ආයෝජනයෙන් ලැබෙන ප්‍රතිඵල හා සමාන අනල්ප ආර්ථික ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකිය. එසේ වුවද මේවා සැලකිය යුත්තේ ආධාරෝපකාර ලබාදිය යුතු වන වෙන් වෙන්වූ කාර්යයන් වශයෙන් නොව, මානුෂික නිපුණතාවයන් හා ව්‍යවසායයන්, නව ද්‍රව්‍ය, ධනය හා සමාජයීය සැප පහසුකම් ආදී බවට පරිවර්තනය කිරීම සඳහා වූ කර්මණ්‍ය ක්‍රමයක අවයව ලෙසිනි. විද්‍යාවේ හා තාක්ෂණයේ ජයග්‍රහණ ඵලදායී ලෙස උපයෝගී කරගැනීමට නම්, නොදියුණු රටවල් අතීතයෙන් උරුම වූ දේශපාලන, සමාජික හා ආර්ථික ලක්ෂණයෙන් යුතු සියළු බාධක ඉවත්කළ යුතුවේ.... විද්‍යාව හා තාක්ෂණය වෙනසියාව ඇති කරයි. එය සමස්ත ආර්ථික හා සමාජික සැලැස්මට ඒකාබද්ධ කළ යුතුය.''[2]

අතීත ලංකාවේ විද්‍යා කටයුතු ප්‍රථමයෙන් නිවාස හා විද්‍යා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය යටතේද ඉන්පසුව කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු අමාත්‍යාංශය යටතේද පැවති අතර, ඊට එතරම් සැලකිය යුතු තැනක් නොලැබිණ. විද්‍යාව, කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු අමාත්‍යාංශය යටතට පත්කිරීමෙන් කෘෂිකර්මය, සෞඛ්‍ය, ධීවර කර්මාන්තය ආදී එක හා සමාන වැදගත්කමින් යුතු එහෙත් සම්බන්ධීකරණයට පාත්‍ර නොවූ කාර්යාංශයන්හි විද්‍යාවේ ක්‍රියා කලාපය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මතුවිය. විද්‍යාව කර්මාන්තය සමඟ ඈඳා ඇත්තේ සැලසුම් මට්ටමෙහිදී මූලික සංයෝගයක් ඇති කිරීමට වඩා පරිපාලන පහසුව තකා බව පෙනේ. සම්බන්ධීකෘත විද්‍යාත්මක සංඝටනයේ බලපෑම ජාතික සංවර්ධන සැලැස්මේ දක්නට නොලැබෙන අවස්ථා එමටය. මෙයින් සමහරක් ගැන මෙතැන් සිට සාකච්ඡා කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙමු.

විද්‍යාවෙන් ලබාගත හැකි ඵලදායී සංවර්ධනයට බාධාවක්ව පවතින සීමා සමහරක්, පොදු යෝජනා කිහිපයක්ද ගෙන හැර දක්වමින් පහතින් සැකෙවින් සමාලෝචනය කර ඇත. සංවර්ධනාත්මක අවශ්‍යතා, විද්‍යාත්මක පසුබිම හා හැකියා යන කරුණු අතින් අප රට හා ඉන්දියාවත් අතර ඇති සමානකම හේතුකොට ගෙන මෙහිදී ඉන්දියාවේ විද්‍යාව පිළිබඳ තත්ත්වය ගැන දීර්ඝ විමර්ශනයක් කිරීම ප්‍රයෝජනවත් විය හැක.

ජාතික සංවර්ධන සැලැස්මෙහි විද්‍යාවට තැනක් නොලැබීම

''අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයන් සමූහයකගේ ඒකාධිකාරයට යටත්වූ අමාත්‍යාංශයක් අප රටෙහි ඇත. ඔවුන්ගෙන් වන සේවය වැදගත් වන නමුදු, එය ක්‍රම සම්පාදනයේ එක් අංශයක් පමණි. නිසැකයෙන්ම ඔවුන් රැකියා අංශය කෙරෙහි අවධානය යොමුකර ඇති නමුදු, ජාතික ක්‍රම සම්පාදනය මීට වඩා වැදගත් වේ. මේ සඳහා අඩු වශයෙන් ලංකාවට අදාලවූ ක්ෂේත්‍රයන්ටවත් ශුද්ධ හා ව්‍යවහාරික විද්‍යාඥයන් වැනි වෙනත් විද්වතුන්ද සහභාගිවීම අවශ්‍ය වේ.''[3]

ජාතික ක්‍රම සම්පාදන කමිටු දැනට කැබිනට් ඇමතිවරුන්ගෙන් පමණක් නියෝජනය වන අතර මෙහි කෙලින්ම තාක්ෂණික හෝ විද්‍යාත්මක විශේෂඥ දැනුම ප්‍රයෝජනයට ගෙන නැත. තාක්ෂණික කරුණු පිළිබඳව මොවුන්ගේ අදහස් හුදු ආධුනික ස්වභාවයෙන් යුතු ව්‍යායාම වෙයි. තාක්ෂණික ප්‍රගතියෙහි අඩුලුහුඬුකම් අගැයුම් කිරීම හෝ ඊට පිළියම් කිරීම හෝ කරනු ලබන්නේ ඉතාමත් කලාතුරකිනි. මෙය ඉන්දියාවේ තත්ත්වය හා සමග සංසන්දනය කර බලමු. ''විද්‍යාත්මක කරුණු පිළිබඳව කටයුතු කිරීම සඳහා අමාත්‍ය මණ්ඩල විද්‍යාත්මක කමිටුවක් ඇත. මෙය අගමැතිවරයා ඇතුළු වෙනත් ඇමතිවරුන්ගෙන් සමන්විත වේ. අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ විද්‍යාත්මක උපදේශක කමිටුව යනුවෙන් හැඳින්වෙන විද්‍යාඥයින්ගෙන් සැදුම්ලත් කමිටුවක සහාය මීට ලැබේ. මෙම කමිටුවේ කාර්යයන් මෙසේය:

1. (අ) රජයේ විද්‍යා ප්‍රතිපත්තිය සම්පාදනය කිරීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම,

   (ආ) රජයේ හා අර්ධ වශයෙන් රජය සතු හා රජයට අයත් නොවූ විශ්ව විද්‍යාලවල, විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික දෙපාර්තමේන්තුද ඇතුලත් විද්‍යාත්මක ආයතන සම්බන්ධීකරණය කිරීම,

   (ඇ) වෙනත් රටවල් සමඟ හා ජාත්‍යන්තර විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික සංවිධාන සමග සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීම, සහ,

   (ඈ) මෙම කමිටුවට ඉදිරිපත් කරනු ලබන වෙනත් කරුණු ආදිය පිළිබඳවද රජයට උපදෙස් දීම.

2. රටේ විද්‍යාත්මක හා තාක්ෂණික කටයුතු අභිවර්ධනය හා සංවර්ධනය සඳහා යෝජනා හා උපදෙස් අමාත්‍ය මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කිරීම..'' [4].

විද්‍යාත්මක දැනුම මිනුම හා සාමූහිකව තීරණ ගැනීම නොමැති හෙයින් ඇතිවන අභාග්‍ය සම්පන්න ඵලවිපාක පිළිබඳ සරල නිදසුනක් මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුව ඇත. ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාභිවර්ධන සංගමය විසින් මීට වසර කිහිපයකට පෙර තාක්ෂණික සංස්ථා කිහිපයක කටයුතු විමර්ශනයට ලක්කරන ලදී. රජයේ පිටි සංස්ථාව මින් එකකි. රාත්තලක් ඇමෙරිකානු ශත 10 කට ආසන්නවූ අඩු මුදලකට තිරිඟු කුඩු අපනයනය කරනු ලබන බව මෙහිදී සොයාගන්නා ලදී. මේ අවදියේදී දේශීය සත්වාහාර සැපයුම් පහත වැටී තිබුණෙන් කුකුළු හා ගවපට්ටි පවත්වා ගෙන යාමට අධික වියදම් දැරීමට සිදුවූ නිසා ඇතැම් ගොවිපොළවල් වසා දැමීමටද සිදුවිය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් බිත්තර, මස් හා කිරි නිෂ්පාදනය පහත වැටුණු අතර ධනෝපායන මාර්ගද නැතිවිය. මෙම තත්ත්වය ගැන කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයාට දන්වන ලදුව තිරිඟු කුඩු අපනයනය කිරීම නවත්වා ඒවා දේශීය සත්වාහාරවලට එකතුකළහොත් කුකුළු හා කිරි නිෂ්පාදනයට හා සතුන් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරවලට එමගින් අනුබල ලැබෙන බවද එතුමාට දැනුම් දෙන ලදී. ඊට ඇමතිවරයාගෙන් ලැබුණ පුදුම සහගත පිළිතුර වූයේ තමා ගේ කාර්යය මිනිස් සෞඛ්‍යය ගැන බැලීම විනා සත්ව සෞඛ්‍යය ගැන බැලීම නොවේය යන්නයි. එම කාරණය ඉන්පසුව අත්හැර දමන ලදී.

ඉන්දීය රජය මගින් විද්‍යාවට දක්වන අනුග්‍රහය තවදුරටත් විදහා දක්වන එම ලේඛනයෙහි ඇති පහත සඳහන් කරුණුද උපුටා දැක්විය යුතුය.[4] ''විද්‍යාත්මක හා කාර්මික පර්යේෂණ සභාව රජයේ එක අමාත්‍යාංශයකට පමණක් වගකිව යුතු නොවන අර්ධ–ස්වතන්ත්‍ර මණ්ඩලයකි. එහි සභාපති අගමැතිවරයාය.

විද්‍යාත්මක හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමති මහාචාර්ය කබීර් හුමායුන් මහතා වන අතර වෙනත් ඇමතිවරු පාලක මණ්ඩලයේ සාමාජිකත්වය දරති. ලෝක් සභා (පාර්ලිමේන්තුවේ පහළ මන්ත්‍රී මණ්ඩලය) හා රාජ්‍ය සභා යන දෙකින් එක් එක් සාමාජිකයා බැගින්ද ඉන්දියාවේ දක්ෂතම කර්මාන්ත හිමියෝ හා විද්‍යාඥයෝද මෙම මණ්ඩලයට පත්කර සිටිති''. ජාතික ක්‍රම සම්පාදන කාර්යාවලියේ සම්බන්ධීකෘත තීරණ ගැනීම සඳහා ජාතික හා නිල මට්ටමකදී අවස්ථාවක් සලසා දී තිබීම සැලකිය යුතුය. මෙරට විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ ගැන විජේසේකර මහතා මෙසේ ලියා ඇත. ''අගමැති නේරු මහතාගේ අනුග්‍රහය යටතේ අපේ අසල් වැසි රටක් වන ඉන්දියාවේ පවා විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ සඳහා ඉහලම ප්‍රමුඛත්වයක් දී තිබුණද, ලංකාවේ කාර්මික සංවර්ධනයට විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ අවශ්‍ය යයි සිතන බවක් නොපෙනේ''.

අප රටෙහි තත්ත්වය අනුව, මෙබඳු පොදු මණ්ඩලයකට අමතරව මෙයට වඩා පර්යන්ත මට්ටම්වලදී මෙබඳු වූ උපක්‍රම මගින් සම්බන්ධීකරණය කරනු ලැබේ නම් ඉන්දියාවේ මෙන් පහත දැක්වෙන ක්ෂේත්‍රයන් අතර ඵලදායී සමායෝජනයක් ඇති කළ හැකිය:

සෞඛ්‍ය — ඉංජිනේරු විද්‍යාව
සෞඛ්‍ය — සමාජ විද්‍යාව
ධීවර — ජීව විද්‍යාව
වන පාලනය — උද්භිද විද්‍යාව
කර්මාන්ත සංවර්ධනය — ඉංජිනේරු විද්‍යාව යනාදියයි.

''...... සභාවේ විද්‍යාත්මක හා කාර්මික පර්යේෂණ මණ්ඩලය පරීක්ෂණ කමිටු 15 මගින් විශ්ව විද්‍යාල හා පර්යේෂණායතනවල පර්යේෂණ කටයුතුවලට සහයෝගය ලබාදී ඇත. මෙම කමිටු විශ්ව විද්‍යාල, පර්යේෂණායතන, කර්මාන්ත අංශවල නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත වන අතර ඒවා ඒ ඒ ක්ෂේත්‍රයේ ජාතික කමිටු වශයෙන් කටයුතු කරයි.'' [4]

සම්පත් ඌණතාව

පර්යේෂණ හා සංවර්ධන කටයුතුවලට ඉතා අඩුවෙන් මුදල් යෙදවීම

මේ දක්වා මෙරට මූලික අඩුපාඩුවක් වී ඇත්තේ ජාතික මට්ටමේ පර්යේෂණවලට හා සංවර්ධනවලට මුදල් ආයෝජනය කිරීම ඉතාමත් අල්ප වීමය. එපමණක්ද නොව, විශ්ව විද්‍යාල හා විද්‍යාත්මක ආයතනයන්හි නිතිපතා සේවා කාර්ය පවත්වාගෙන යාම සඳහා ප්‍රමාණවත් අරමුදල් පවා සැපයීමක් නැත.

පර්යේෂණ හා සංවර්ධනය අරභයා ප්‍රමාණවත් ආයෝජනයක් නොමැතිවීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතුවී ඇත්තේ ජාතික සංවර්ධනයෙහිලා විද්‍යාවේ කාර්යය හරියාකාරව අගැයුම් කර නොතිබීම හා ජාතික විද්‍යා ප්‍රතිපත්තියක් නොමැති වීමයි.

''ලොව රටවල් 120 අතුරෙන් ලොව ජනගහණයෙන් තුනෙන් එක් කොටසකට වඩා අඩු ජනගහණයක් ඇති 15–30 අතර වූ රටවල් සංඛ්‍යාවකට විද්‍යාව මුළුමනින්ම පාහේ උරුමවී ඇත. ලොව සංවර්ධන හා පර්යේෂණ අරමුදල්වලින් 95% කට වැඩි ගණනක් මොවුහු වියදම් කරති. එපමණක්ද නොව, පෙර මෙන් දැනුදු විද්‍යාත්මක පර්යේෂණවලින් කෙලින්ම ලැබෙන ආර්ථික, දේශපාලන, සාමාජික හා පොදු සංස්කෘතික ඵල ප්‍රයෝජන මොවුහු නෙලා ගනිති.'' [6]

විද්‍යාත්මක පත පොත හිඟවීම

අඩුවෙන් මුදල් වෙන්කර දීම, ලබාගත හැකි අරමුදල් පවා යෝග්‍ය පරිදි සඟරා ආනයනය කිරීමට උපයෝගී කර නොගැනීම, සඟරා ගෙන්වීම සඳහා අන්තර් පුස්තකාල සමායෝජන ක්‍රමයක් නැතිකම, විද්‍යාත්මක පොතපත අනුපිටපත් කරගැනීමේ උපක්‍රම පහසුවෙන් ලබාගත නොහැකිවීම ආදී හේතූන් නිසා මෙම තත්වය හටගෙන ඇත.

උපකරණ හේතුකොටගෙන ඇතිවන සීමා

අවශ්‍ය උපකරණ නොමැතිවීම හා දැනට ඇති උපකරණ අලුත්වැඩියා කිරීමට හා නඩත්තු කිරීමට තාක්ෂණික පහසුකම් හා විශේෂඥ දැනුම මිනුම නොමැතිවීමද, එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ආදේශ උපකරණ යළි ආයාත කිරීම උදෙසා විදෙස් ධන සම්භාරයක් වැයකිරීමද මෙම සීමා වශයෙන් දැක්විය හැක. විශ්ව විද්‍යාලවල රුපියල් දශලක්ෂ ගණනාවක් (විදෙස් මුදලින්) අගනා අන්වීක්ෂ තිබෙන නමුදු කාචයේ හා ප්‍රිස්මයේ දිලීර බැඳීම වැලැක්වීමට සේවා පහසුකම් කිසිවක් නැත. අවුරුදු කිහිපයක්ම මේවා ශුද්ධ නොකළහොත් කාචයේ විනිවිද පෙනීම නැතිවී යාමෙන් උපකරණය පාවිච්චියට ගත නොහැකිවනු ඇත. සංවර්ධන යෝජනා සඳහා සෑම වසරකදීම ඇස්තමේන්තු පිළියෙල කිරීමේදී මෙබඳු අනිකුත් අවශ්‍යතාවයන් පෙන්නුම් කරනු ලැබූ නමුදු ඒ ගැන කිසියම් පියවරක් ගන්නා බවක් නොපෙනේ. දැන් ජාතික විද්‍යා සභාව විසින් මෙම කරුණු විමර්ෂනය කරනු ලබන නමුදු රජයේ ඉහළ මට්ටමෙහිදී සම්පූර්ණ බලය හා අනුග්‍රහය ඊට නොලැබුණහොත් සභාවේ නිර්දේශ යටපත්වනු ඇත. ජාතික විද්‍යා සභාවට වැඩි වැඩියෙන් විධායක බලතල පවරාදීම ගැන පසුව සාකච්ඡා වේ.

පර්යේෂණය හා සංවර්ධනය සඳහා (දේශීය හා විදේශීය මුදලින්) අරමුදල් හා දීමනා හිඟකම

බටහිර රටවල හා කාර්මික අතින් ඉතාමත් දියුණු අනිකුත් රටවල පර්යේෂණ හා සංවර්ධනය සඳහා යොදවන මුදලින් වැඩි කොටසක් ලැබෙනුයේ පුද්ගලික අංශයෙනි. මෙරට මේ දක්වා මෙම අංශයෙන් අරමුදල් උපයා නොගන්නා ලද නමුදු, මූලික හා ප්‍රායෝගික විද්‍යාත්මක පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵලවලින් ප්‍රතිලාභ අත්පත් කරගත හැකි වන්නේද, එබඳු අරමුදල් ප්‍රදානය කළ හැකි පුද්ගලික සමාගම් හා ආයතනයන් මගිනි. වත්මන් පස් අවුරුදු සැලැස්මෙන් පුද්ගලික අංශයේ කාර්යභාරය ගැන දැඩි අවධාරණයක් දක්වා ඇතත් ''රුපියල් දශලක්ෂ 14820 ක මුළු ආයෝජනයක් පුද්ගලික අංශයෙන් අපේක්ෂා කළද, මුදල් ඇමතිවරයාගේ බදු යෝජනාවලින් පුද්ගලික අංශයට ඉතිරිකිරීමට ඇති හැකියාව කෙරෙහි එල්ලවූ පහර කෙතරම් දරුණුද කිවහොත්, ඊට කිට්ටුවෙන්වත් යන ආයෝජනයක් කිරීම පවා දුෂ්කර කාර්යයක් වනු ඇත''. [7] මේ සම්බන්ධයෙන් පුද්ගලික අංශයේ සහයෝගය ලබාගැනීම පිළිබඳ යෝජනා කිහිපයක් පහතින් දැක්වේ.

ඉතා අල්ප වටිනාකමින් යුතු වූ එහෙත් ආරම්භ කර ඇති කාර්යයන් සඳහා අත්‍යාවශ්‍යවූ පාරිභෝජ්‍ය ද්‍රව්‍ය හෝ උපකරණ කොටස් හදිසියේ අවශ්‍ය වූ විට (උදා: අමතර කොටස් හෝ විදුලි බුබුලක්) ඒවා ආයාත කිරීමට හදිසි අරමුදලක් නොමැතිවීමෙන් දීර්ඝ ප්‍රමාද ඇතිවේ; ඇතැම්විට කාර්යය අත්හැර දැමීමට පවා සිදුවේ. එසේ වුවද, සැමන්, සාඩීන් බඳු පොදු වෙළඳ භාණ්ඩ කිසිදු අවහිරයක් නොමැතිවම ආයාත කරනු ලබන බව මෙහිලා සඳහන් කළ යුතුව ඇත.

විශ්ව විද්‍යාල පරිපාලනයෙහි පර්යේෂණ සම්බන්ධයෙන් යථා දෘෂ්ටීන් හා ප්‍රමුඛත්ව නිර්ණය කිරීමෙහි දැඩි ඌණතාවයක් දක්නට ඇත. අධිශිෂ්‍යත්ව හා පර්යේෂණ දීමනා සඳහා විදේශාධාර හිඟකම, මෙරට පර්යේෂණ පැවැත්වීම සඳහා ඇති අවශ්‍යතාවය හා විද්‍යාඥයන් මෙහිදීම පුහුණු කිරීම ආදී කාර්යයන් සඳහා අරමුදල් වැඩි වැඩියෙන් අවශ්‍යව ඇත. අවශ්‍යතාවයන් මෙසේ වැඩිවී ඇති නමුදු විශ්ව විද්‍යාල පාලකයන්ගෙන් ඊට ලැබී ඇති ප්‍රතිචාරය ඇතැම්විට හාත්පසින්ම මීට වෙනස්වූවකි. එක් අතකින්, කනිෂ්ඨ ආචාර්ය මණ්ඩලය මෙහිම පර්යේෂණ පැවැත්වීමෙන් පශ්චාත් උපාධි සුදුසුකම් ලබාගත යුතුයයි විශ්ව විද්‍යාල නියෝගයක් පවත්නා අතර, ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් අරමුදල් ලබා නොදීම හා ඇතැම්විට සපයා ඇති වැය සම්මත පවා කපාහැරීම වැනි විෂම වූ අවස්ථාද දක්නට ඇත.

''පර්යේෂණ සහකාර වැටුප්ද ඇතුළුව, පර්යේෂණ උදෙසා මුළු වියදම විශ්ව විද්‍යාල වැය සම්මතයෙන් 1.2% පමණ වේ. එනමුදු ඉන්දියාව බඳු රටක විශ්ව විද්‍යාල වැය සම්මතයෙන්

25 % ක් පමණ පර්යේෂණ සඳහා යෙදවිය යුතු යයි ඉන්දීය උසස් අධ්‍යාපනය විමසූ ගෝද්රි කොමිසම නිර්දේශ කර ඇත.[8] මෙතෙක් කල් ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය මගින් විශ්ව විද්‍යාල යට ලබාදී ඇති අරමුදල් සාමාන්‍ය උපාධි අපේක්ෂකයන්ට ඉගැන් වීම සඳහාවත් ප්‍රමාණවත් නොවේ.'' [3]

එලදයී ක්‍රම සම්පාදනයේ නිදසුනක් වශයෙන් මෙහිදී නැවතත් ඉන්දීය තත්ත්වය ගෙනහැර දැක්විය හැකිය. එක්දහස් නවසිය පණස් ගණන්වලදී, එනම් පශ්චාත් යටත් විජිතවාදී යුගයේ සංවර්ධනයේ මුල් වකවානුවේදී ඉන්දියාව පරමාණු බල ශක්ති පර්යේෂණ කටයුතු අරභයා ප්‍රමාණවත් අරමුදල් හා විශේෂඥ පිරිස් යෙදවූ අතර විශාල ධන සම්භාරයක් වැය කර ගෙන්වන තෙල් වෙනුවට එකී බලශක්තිය යොදගැනීමට හැකි තත්ත්වයක් ලඟදීම උදවනු ඇත.

විද්‍යාඥයන්ගේ වැදගත්කම හරිහැටි තේරුම් නොගැනීම

''ප්‍රායෝගික ලෙස බැලීමේදීද, විද්‍යාත්මක ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳව උපදෙස් ලබාගත හැකි විද්වතුන් කණ්ඩායමක් මෙරට නැතිනම්, තාක්ෂණික දැනුම මිනුම එතෙරින් ගෙන්වාගෙන මෙහිදී කාර්යක්ෂම ලෙස ක්‍රියාත්මක කළ නොහැකි වනු ඇත.''

විද්‍යාත්මක කෞශල්‍යයන් විමසීමේ වැඩ පිළිවෙලක් දැන් ඉන්දියාවේ ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන අතර යොවුන් සිසුන් අතරින් නිපුණතාවය ඇති අය තෝරාගැනීම හා ඊට අනුබල දී එකී කෞශල්‍යයන් වර්ධනය කිරීමට හා ප්‍රකාශ කිරීමට හැකි සාර්ථක මාර්ග දැක්වීමද මෙම වැඩ පිළිවෙලින් සිදුවේ. පිළිවෙලින් පැවත ආ ආණ්ඩු විසින් මෙරට වෘත්තියෙහි නියුතු විද්‍යාඥයන්ද සලකනු ලැබූයේ අත් හල හැකිවූ හා ආවශ්‍යක නොවූ විශිෂ්ඨ ජන කොට්ඨාශයක් වශයෙනි. දේශීය ව්‍යාපෘතීන්හි යම් සහයෝගයක් ලැබී ඇතිනම් එය ලබාගෙන ඇත්තේ පුද්ගලික සබඳතා හා සුහදතාවය පදනම් ඉල්ලීම් මගින්ය. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පිළිගත හැකි තත්ත්වයෙන් යුතුවූ හා මෙරටට පොදුවූ බාධක ගැන වැඩි දැනුමක් ඇති විද්‍යාඥයන් මෙහිම සිටියදී, ලංකා විද්‍යාත්මක හා පර්යේෂණායතනයේ කටයුතු ගැන වාර්තා කිරීමට සෝවියට් විද්‍යාඥයන් කණ්ඩායමක් ගෙන්වා ගන්නා ලදී.

ඕනෑම රටක හුදෙක් විද්‍යාත්මක පර්යේෂණය අරභයා බුද්ධිමය පරිශීලනයක් ලෙස පර්යේෂණයෙහි නිරතවනුයේ විද්‍යාඥයන් සුළු සංඛ්‍යාවක් පමණි. පර්යේෂණ සඳහා සාමාන්‍යයෙන් අභිප්‍රේෂණයක් වශයෙන් දිරිගැන්වීමක් ලබාදිය යුතුය. දිරිගැන්වීම මුදලින් පමණක් නොව, වෘත්තීය කටයුතු පිළිගැනීම, කුශලතා දීමනා, කුශලතා උසස්වීම්, පර්යේෂණ වැඩ ඉදිරිපත් කිරීම උදෙසා එතෙර රැස්වීම්වලට හා සම්මේලනවලට සහභාගිවීමට රජය මගින් අනුග්‍රහය ලබාදීම හා වඩා උසස් තනතුරුවලට උසස්කිරීම ආදී ක්‍රම මගින්ද, මෙය වඩාත් සාර්ථක ලෙස කළ හැකිය. දේශීය විද්‍යාඥයන්, එතෙර සම්මන්ත්‍රණවලට හෝ අභ්‍යාස පාඨමාලාවන්හි සහභාගි වීම ඔවුන්ගේ ප්‍රවීණත්වය හෝ සාධනවලට සරිලන අන්දමින් හෝ, එබඳු දෑ සඳහා ඇති දේශීය අවශ්‍යතාවයට සරිලන අන්දමින් හෝ සිදු නොවේ. නිලධාරිවාදයේ රෙගුලාසි, විෂය භාර ලිපිකරුවන්ගේ උදාසීනත්වය මීට ඇති ප්‍රධාන බාධකය ලෙස පෙනුණද, මීට මූලික වශයෙන් හේතුවනුයේ එබඳු විදේශීය සබඳතාවයන්හි ප්‍රයෝජනවත්භාවය ජාතික වශයෙන් වටහා නොගැනීමය.

අවරෝධක පරිපාලනය.

මෙය වඩාත්ම අප්‍රසන්නවූ බාධකයයි. නොවැදගත් නිලධාරීන් හෝ ඇතැම්විට ලිපිකරුවන් විසින් පවා මුළුමනින්ම පාහේ විද්‍යාත්මක කටයුතු පාලනය කරනු ලබන අවස්ථා හා ලිපිකරුවන් තාක්ෂණික හෝ විද්‍යාත්මක කරුණු තීරණය කළ අවස්ථා එමටය. භාණ්ඩාගාර නිලධාරියකු හිතුවක්කාර ලෙස හා එක් අංශයක් පමණක් සලකා බලා ඉදිරි වසරේ සංවර්ධන යෝජනා කපා හරී. නැතහොත් එතෙර පැවැත්වෙන මීලඟ තාක්ෂණික සමුළුවට සහභාගිවිය යුත්තේ කවර විද්‍යාඥයාද යන්න ලිපිකරුවකු තීරණය කරයි. ඇත්ත තත්ත්වය මෙයයි.

අතිධාවනකාරී නිලධාරීවාදය.

මෙය විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුත්තේ කාර්ය නියුතු විද්‍යාඥයන්ට තාක්ෂණික අවශ්‍යතා සැපයීම සම්බන්ධයෙනි. ''විද්‍යාත්මක සංවිධාන, ආයතන හා රසායනාගාර සැපයුම් හා අපහරණ කාර්යාංශය භාර අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් මගින් ගබඩා හා උපකරණ ලබා ගැනීමෙන් නිදහස් කිරීම හා විද්‍යාඥයන්ගේම පාලනය යටතේ පවතින මිලදී ගැනීම් අංශ පිහිටුවාගැනීමට ඉඩදීමද අවශ්‍යයෙන්ම කළ යුතුය.''[1]. හදිසියේ අවශ්‍යව ඇති නරක්වන සුළු ද්‍රව්‍ය රේගුවේදී විනාශවීමට ඉඩහැරීම නිතරම පාහේ සිදුවේ.

තාක්ෂණික හෝ විද්‍යාත්මක වැදගත්කමින් යුතු කරුණු සම්බන්ධයෙන් විද්‍යාඥයන්ගේ උපදෙස් පිළිවිසීම ප්‍රමාණවත් අන්දමින් සිදු නොවේ. මීට මූලික වශයෙන් හේතුවී ඇත්තේ විද්‍යාඥ උපදෙස්වල අගය පිළිබඳ වැටහීමක් නැතිවීමය. විද්‍යාඥයන් හා ක්‍රම සම්පාදකයන්ගේ සම්බන්ධීකරණ මණ්ඩල නොමැති වීමේ හේතුවෙන්, කැලෑ එළිකිරීම, හිරිගල් වැටි පිළිබඳ ප්‍රශ්නය, වැසි ඇති කිරීම, රට අභ්‍යන්තරයෙහි ධීවර කටයුතු හා වන සතුන් සංරක්ෂණය වැනි ජාතික වැදගත්කමින් යුතු ව්‍යාපෘතීන්හි විද්වත් මත බලපෑමක් දක්නට නැත. මෙබඳු ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳ නිවැරදි දැකීමක් ලබාදීමට දිනපතා පුවත්පත් මගින් ලිපි සපයන පුද්ගලික මණ්ඩලවලට හා ඒ ගැන උනන්දුවක් දක්වන අයටද ඉඩහැර ඇත.

විද්‍යාඥයන් රටහැර යාම.

මෙම විෂය දැඩි සාකච්ඡාවට භාජනය වූ මෙන්ම බොහෝ ලිපිවලට විෂය වී ඇතිද, මේවා තේරුම් ගැනීම හෝ මෙම රටාව වෙනස් කිරීමට කිසිදු තැතක් දැරීම හෝ සිදුවී නැත. ඕනෑම රැකියාවක ප්‍රතිලාභයක් වශයෙන් සැලකිය හැකි කාර්ය තෘප්තිය නොමැති වීමට, කලින් සඳහන් බාධක හැරුනු විට, වැටුප් වේතන සලකා බැලීම පමා කර තිබීමද එක් හේතුවකි. වත්මන් පරිපාලනය (විශේෂයෙන්ම සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ), කෙතරම් අකාර්යක්ෂමද කිවහොත්, වෛද්‍ය නිලධාරීන් සඳහා නියම කර ඇති වැටුප් වර්ධක ඇතැම්විට අවුරුදු 2–4 දක්වා වූ කාල වෙනුවෙන් නොගෙවා ඇත. ළඟදී ස්ථානමාරු කිරීම්වලට පසු කාර්ය මණ්ඩලයෙන් දෙවතාවක් ගෙවල් කුලී අයකර ඇති අතර, වැටුප් විෂමතා නිවැරදි කිරීමෙන් පසු ගෙවිය යුතු අවුරුදු ගණනාවක හිඟ වැටුප් ගෙවා නැත. වසර ගණනාවක් තිස්සේ වැටුප් පරිමාණයන් නොවෙනස්ව පැවති අතර පසුගිය කාලවලදී ඉහළ නැඟි ජීවන වියදමට සරිලන පරිදි වැටුප් වැඩි නොකරන ලදුව, කාලාන්තරයක් තිස්සේ ඇතැම් අවස්ථාවලදී විශ්ව විද්‍යාලවල මෙන් 1956 සිටම පැවති වැටුප් පරිමාණ නොවෙනස්ව පවතී.

විසඳුම් කිහිපයක්.

ඉහතින් සඳහන් කරුණු හැරුණු විට මතු දැක්වෙන පොදු යෝජනාද සලකා බැලීම වටනේය.

1. රජය විසින් විද්‍යාව හා තාක්ෂණය සඳහා ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සම්පාදනය කර, එය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා වැඩ සටහනක් සකස් කළ යුතුය. (අගමැති ශ්‍රී නේරු මහතා 1958 දී ඉන්දීය පාර්ලිමේන්තුවේ කළ කථාව කියවා බලන්න.)

2. ඉන්දියාවේ මෙන් අගමැතිවරයාට ජාතික සංවර්ධන සැලැස්මේ විද්‍යාත්මක මුහුණුවර පිළිබඳව සම්බන්ධීකෘත පාලනයක් ගෙන ගිය හැකිවන අයුරු, විද්‍යා කටයුතු අගමැතිවරයා යටතේ ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය යටතට ගෙන ආ යුතුය. අවශ්‍ය නම් විද්‍යා ක්ෂේත්‍රය වෙනමම අමාත්‍යාංශයක් විය හැකි වුවද, එම අමාත්‍යාංශය හා ජාතික ක්‍රම සම්පාදන මණ්ඩලය අතර කිට්ටු සම්බන්ධතාවයක් පැවතිය යුතුය.

විද්‍යා කටයුතු අගමැතිවරයාගේ අමාත්‍යාංශය යටතට ගෙන ඒමෙන් ඇතිවන වාසි:

(i) වඩාත් වැදගත් වනුයේ විද්‍යාව ජාතික සංවර්ධන සැලැස්මේ ප්‍රධාන අංගයක් වන බැවින්, එය ක්‍රම සම්පාදනයේ හා සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ විවිධ මුහුණුවර ආවරණය කෙරෙන ඡත්‍රයක් වීමයි. බැලූ බැල්මට අසමානත්වයෙන් යුතු මෙම කාර්යයන් දෙක මේ දක්වා වෙන් වෙන්වූ අමාත්‍යාංශ යටතේ පැවති අතර ජාතික මට්ටමෙහිදී සම්බන්ධීකරණය නොවීය. සමස්ත වශයෙන් එබඳු දෘෂ්ටියකට අමතරව විද්‍යා විශේෂඥයන්ගේ ව්‍යායාමය උදෙසා ප්‍රධාන මාර්ගයක් තිබීමෙන් ඉන්දීය ප්‍රතිපත්ති ලේඛනයෙන් (Indian Policy Document) දක්වෙන තත්වය උද්ගත වීම වැලැක්විය හැකිවනු ඇත. (අප පරිපාලකයන් මෙබඳු තත්ත්වයකට නැඹුරුවීමට දැඩි හුරුවක් දක්වා ඇත).

''විද්‍යාව හා තාක්ෂණික සැලසුම් කිරීම බුද්ධිමත් (ජාතික මට්ටමේ යයි කිවද වරදක් නැත) තීරණ ගැනීමක ප්‍රතිඵලයක් මිස — නොයෙකුත් ව්‍යාපෘතීන්ට පක්ෂ බලාධිකාරයකට එකඟත්වය පලකිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් නොවීමට විශේෂයෙන්ම සැලකිලිමත් විය යුතුය.''

(ii) විද්‍යා වැඩ සටහන් ක්‍රියාත්මක කරවීමෙහිලා දරණ ප්‍රයත්නය ඉතා මන්දෝත්සාහී තත්වයක පවතී. උදාහරණ වශයෙන් පශ්චාත් වෛද්‍ය ශාස්ත්‍රීය අභ්‍යාස වැඩ සටහන සීමාන්තික පටු මට්ටමකදී විවිධ බාධක මගින් ජාතික සංවර්ධනයට විරුද්ධ වූ ඇතැම් ලාභ ප්‍රයෝජන බලාපොරොත්තු වන පුද්ගලයන් මගින් යටපත් කරනු ලැබේ. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට නිශ්චිත ප්‍රතිපත්තියක් නොතිබීම මීට හේතුවන ප්‍රබල සාධකයකි. මෙම වැඩසටහන ජාතික සංවර්ධන සැලැස්මට ඇතුලත් කිරීමෙන් ඊට අවශ්‍ය ආධාරය ලබාදුන්නේ නම් මෙම තත්ත්වය වලක්වාලීමට ඉඩ තිබිණ.

(iii) අන්තර් ජාතික සම්බන්ධතා (ආධාර, සංවර්ධන වැඩ සටහන්, දීමනා, විශේෂඥ හා තාක්ෂණික ශිල්ප හුවමාරුව) මෙයට වඩා සාර්ථක ලෙස පාලනය කළ හැකිය.

ඉහත සඳහන් වාසි හා සමාන වැදගත්කමින් යුතු තවත් කරුණක් නම් විද්‍යා කටයුතු රජයේ මධ්‍යගත අමාත්‍යාංශ පාලනයක් යටතට ගැනීමෙන් විද්‍යාවට හා විද්‍යාඥයන්ට සැලකිය යුතු තැනක් ලබාදීම හා අනුග්‍රහය ලබාදීමය. ''ලංකාවේ විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ කටයුතු සංවර්ධනය නොවීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වූයේ ඒ සඳහා ඉතා ඉහළ මට්ටමේ දේශපාලන අනුග්‍රහය නොලැබීමයි''. [5]

3. ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ, ජාතික සංවර්ධන සැලැස්මෙහි කෘෂිකර්මය, සෞඛ්‍ය, කර්මාන්ත, ධීවර, ස්වභාවික සම්පත් ආදිවූ වැදගත් ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් විද්‍යා විශේෂඥයන් එක්තැන් කොට උපදේශක මණ්ඩල හෝ කමිටු පිහිටුවිය යුතුය. ශ්‍රී ලංකා පදනම් ආයතනය හා පේරාදෙණිය වෛද්‍ය පීඨයේ වෛද්‍ය අධ්‍යාපන අංශය විසින් සංවිධානය කරන ලද සමුළුවේදී, සෞඛ්‍ය සේවක පුහුණුව සඳහා පිහිටුවීමට යෝජනා කළ ''ජාතික සෞඛ්‍ය මිනිස්බල සංවර්ධන සභාව'' මේ පිළිබඳ කදිම උදාහරණයකි.

4. ජාතික විද්‍යා සභාව, විද්‍යා අමාත්‍යාංශයේ කොටසක් විය යුතු වන අතර එයට මීට වඩා බලතලද නව කමිටු මගින් ඉටුකළ හැකිවන ඵලදායී කාර්ය භාරයක්ද පවරා දිය යුතුය. විධායක බලතල නොමැතිකම නිසා කමිටුවල කාර්යභාරයන් (උදා: විද්‍යාත්මක පත පොත ආයාත කිරීම සීමා කිරීම), ඉටුකළ නොහැකි තත්ත්වයක් උද්ගතව ඇති බැවින් මෙම කමිටුවලට විධායක බලතල පැවරිය යුතුය.

ඉන්දියානු තත්ත්වයෙන් අපේක්ෂිත කාර්ය භාරය ජාතික විද්‍යා සභාව මගින් ඉටු කරනු ලැබිය යුතුය. ''විද්‍යා හා තාක්ෂණික සැලැස්මේ විවිධ වැඩ සටහන් ප්‍රචාරය කිරීම, අගැයුම, ශෝධනය හා ක්‍රියාත්මක කිරීම මෙහෙය වන ආයතනයක් පිහිටුවීම ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් පරිදි ධනායෝජනය කිරීමද රජය විසින් කළ යුතුවේ.''

5. කෘෂිකාර්මික, වෛද්‍ය (හෝ සෞඛ්‍ය), ඉංජිනේරු, ධීවර ආදිවූ ක්ෂේත්‍රවල පර්යේෂණ කටයුතු සම්බන්ධීකරණය හා සමෝධානය, ඒ සඳහා අනුග්‍රහය ලබාදීම හා ඊට අනුබල දීම, දීමනා බෙදාහැරීම උදෙසා එබඳු පර්යේෂණ සභා පිහිටුවීම අවශ්‍ය විය හැකිය.

6. පුද්ගලික ව්‍යාපාරයන්ගෙන් අයකර ගන්නා බද්දකින්, පර්යේෂණ සඳහා පොදු ආධාර ලෙස අරමුදලක් පිහිටුවීම කළ හැකිය. විශේෂ ව්‍යාපෘති සඳහා පුද්ගලික සමාගම්වලින් ලැබෙන දීමනා ආදායම් බදුවලින් නිදහස් කළ හැකිය.

7. විශ්ව විද්‍යාල විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ: විශ්ව විද්‍යාල දීමනා කොමිසමක් (University Grants Commission) ඇතිකිරීම නුවණට හුරුය. ඉන්දියාවේ මෙම කොමිසම රජයේ එකද අමාත්‍යාංශයකටවත් වග කීමට බැඳී නැති ව්‍යවස්ථාපිත මණ්ඩලයක් වන අතර විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය සම්බන්ධීකරණය කිරීම හා ඊට අනුබල දීම, විශ්ව විද්‍යාල අධ්‍යාපනය, විභාග හා පර්යේෂණවල තත්ත්වය පවත්වාගෙන යාම එහි කාර්ය භාරයෝ වෙති.

8. වෘත්තියෙහි නියැලී විද්‍යාඥයන්ට යෝග්‍ය වාතාවරණයක් ඇතිකිරීම: මේ පිළිබඳව අනුගමනය කළ හැකි ක්‍රම කිහිපයක් මෙහි සඳහන් වූ අතර පහතින් සඳහන් යෝජනාද සලකා බැලීම ඵලදායී විය හැකිය.

(අ) කුශලතාවය පදනම් කර ගෙන උසස් පත්වීම් ලබාදීම (එනමුදු ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය අප්‍රධාන මිණුම් දණ්ඩක් ලෙස ගණන් ගත හැක.)

(ආ) තාක්ෂණික හා එබඳු අනිකුත් ආයතනවල අධ්‍යක්ෂ තනතුරු හා අනිකුත් ඉහළ තනතුරු ප්‍රසිද්ධ දැන්වීම් පළකිරීමෙන් පිරවීමද අවශ්‍යයෙන්ම තාක්ෂණික හා පරිපාලනමය ප්‍රවීණතාවය මත හා අවශ්‍ය නම් ගිවිසුම් පදනමක් මත වුවද පත්වීම් කළ යුතුය. දැනට මෙබඳු පත්වීම් කරනුයේ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය පදනම් කර ගෙනය. මේ නිසා ආයතනයට නොගැලපෙන පුද්ගලයන් පත්කිරීම සිදුවිය හැකිවන බැවින් එය ආයතනයේ ඉදිරි ගමනට බාධාවක් වනු ඇත. 'තනතුරු දරන්නන්' හා ඇත්ත වශයෙන් විශේෂ වූ කාර්ය ඉටුකිරීමේ නියුතු අය අතර කැපී පෙනෙන වෙනසක් ඇතිකළ යුතුය. තාක්ෂණික සංස්ථා හා ආයතනවල උපදේශක මණ්ඩලවලට පත්කළ යුත්තේ හුදෙක් ක්‍රියාශීලීව විශේෂ කටයුතුවල යෙදෙන පුද්ගලයෝය. තනතුරු දරන්නෝ බොහෝවිට ගෞරව වාචී ධූර අපේක්ෂාවෙන් සිටින අත්දැකීමෙන් තොර අය වෙති. රැකියා සඳහා ඔවුන්ගේ හිමිකම් අගැයුම් කිරීමේදී ඔවුන්ගේ චර්යා වාර්තාව විමසිය යුතුය.

(ඇ) විද්‍යා කෞශල්‍යය සමීක්ෂණ පැවැත්වීම හා එසේ තෝරාගත් පුද්ගලයන් ජාතික තනතුරුවලට පත්කිරීමට අනුබල දීම.

(ඈ) විදේශීය තාක්ෂණික ආධාර නිසිලෙස උපයෝගී කර ගැනීම: නුසුදුසු යෝජනා ක්‍රම තෝරාගැනීම (බොහෝවිට මෙය කරනු ලබන්නේ මග පෙන්වීමක් නොමැතිව හෝ බැහැරින් මග පෙන්වීමක්

හෝ නොමැතිවය), ආධාර උපයෝගී කර නොගැනීම, තේරීමේදී ඇතිවන අනවශ්‍ය රාජකාරීමය හෝ දේශපාලනමය ඇඟිලි ගැසීම්, නිලධාරී පමා කිරීම් ආදිය මගින් විදේශීය තාක්ෂණික ආධාර ඌණ උපයෝගීතාවයට ලක්වීම මෙරටට පොදුවූ ලක්ෂණයකැයි පැවසේ.

ඉහත (ආ) සම්බන්ධයෙන් මෙම පිළිවෙත අනුගමනය කළ හොත් ඉන් තවත් වාසියක් සැලසේ. ගරුත්වයෙන් යුතු මෙබඳු තනතුරු ලබාගැනීමට බොහෝ අය ආශා කරති. එහෙත් එබඳු තනතුරු අල්පය. විවෘත දැන්වීම් මගින් මේවා නිපුණත්වයෙන් යුතු අයට ලබා දුනහොත්, එය වෘත්තීය ඉදිරිගමනේ නව පියවරක් වනු ඇත. මක්නිසාද යත්, මේවා සාමාන්‍යයෙන් ලැබෙනුයේ කාර්ය මණ්ඩලයේ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයෙන් යුතු අයට පමණක් වන හෙයිනි. විද්වතුන් විදෙස් කරා ඇදී යාම පිළිබඳව ලියූ දන්ඩෙකාර් මෙරට තත්ත්වය හා සමාන වූ ඉන්දීය තත්ත්වය ගැන සිය අදහස් මෙසේ පළ කර ඇත:—

"දැනට ඇති ජ්‍යෙෂ්ඨ තනතුරු සංඛ්‍යාව ඉතා අල්පය. මෙයින් පුරප්පාඩුවූ තනතුරුද නැත. ක්‍රමාංකික කණිෂ්ඨ තනතුරු ගණනාවක්ම ඇති අතර, ජ්‍යෙෂ්ඨ තනතුරු හා සමීපස්ථ කනිෂ්ඨ තනතුරු අතර වැටුප් හා තරාතිරමේ පරතරය අති මහත්ය. මෙම ව්‍යුහය බ්‍රිතාන්‍ය පාලනයෙන් අපට උරුම වූවකි. බ්‍රිතාන්‍ය යුගයේදී, බ්‍රිතාන්‍යයෙකු විසින් ජ්‍යෙෂ්ඨතම තනතුර දරනු ලැබූ අතර ඔහුගේ වැටුප, ඔහු යටතේ වැඩකළ ඉන්දීය නිලධාරීන්ගේ වැටුප්වලට වඩා ඉතා අධික විය. මෙම ක්‍රමය දැනුදු බලපැවැත්වෙන නමුත් ඉහල තනතුරු සියල්ලම දරනු ලබන්නේ ඉන්දියානුවන්ම විසිනි. මේ නිසා කනිෂ්ඨ නිලධාරීන් හට කළ හැක්කේ, ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරියාගේ අභාවයෙන් ඔවුනතුරෙන් එක් අයකුටවත් අවස්ථාවක් ලැබේය යන අපේක්ෂාවෙන් කල්ගෙවීම පමණි. මෙයින් හටගත් අසහනකාරී තත්ත්වයෙන් මිදීම සඳහා කනිෂ්ඨ නිලධාරීන් සිය හැකියාවන් දක්වා ඔවුන්ගේ ප්‍රවීණත්වය තහවුරු කර ගැනීම නිසා ඉන් ජ්‍යෙෂ්ඨ නිලධාරීන්ගේ තත්ත්වය අස්ථිර විය ......"

"මෙරට බුද්ධිමතුන්ගේ ජීවිතයේ දක්නට ඇති ඉච්ඡාභංගත්වයට හා නුරුස්නාශීලීභාවයට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතුවී ඇත්තේ මෙම කරුණු දෙකයි." (මෙයින් එක් කරුණක් ඉහතින් සඳහන් විය).

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

1. Anon. (1973) 'An approach to the Science & Technology plan' National Committee on Science & Technology, New Delhi, India.
2. Graham Jones (1971) The Role of Science & Technology in Developing Countries, Oxford University Press.
3. Bawa, M.U.S. (1972) 'Some Observations on Science Technology and Development of Sri Lanka. Proceedings of the C.A.A.S. General President's address.
4. Watson, E.C. (1963) 'The Organisation of Scientific activities in India' U. S. Embassy, New Delhi, Science Attache.
5. Wijesekare, R.O.B. (1976). 'Scientific research in a small developing nation. Economic Review June p.9·
6. Dedijer, Steven (1963). Underdeveloped science in underdeveloped countries. Minerva, II, 61-81.
7. Ceylon Chamber of Commerce (1971)—Annual Report.
8. Report of the Education Commission (1964-66.) Ministry of Education, India.
9. Jayaratne, O.W. (1976) Economic Review, June. p.6.
10. Adams, Walter (Ed.) 1967. The Brain Drain. Mcmillan, New York.